

noget saa oprørende. Jeg skal gentage, hvad der fra vor Side er udtalt i Betænkningen, at vi have stillet Forslaget i en saa lempelig Form, som vi overhovedet have kunnet, men er det, som sagt, ikke tilstrækkelig klart og betryggende, ere vi villige til at tage mod Ændringer deri.

Justitsministeren (Zahle): Det væsentlige ved det til Forhandling foreliggende Lovforslag er, at man fjerner den uforholdne Besværlighed, som er forbunden med at tage Bestemmelse om, at ens Lig skal brændes, nemlig den, som ligger deri, at Testamentformen skal overholdes. Dette er hele Udvalget gaaet ind paa, og dermed maa jeg anse Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag for sikret, idet der jo i Princippet bliver Enighed mellem de to Ting. Endvidere har Flertallet i Udvalget til Forslaget knyttet en Bestemmelse om, at Forældrene skulle kunne træffe Afgørelse med Hensyn til, hvorvidt de Børn, som ere afgaaede ved Døden i en Alder af under 15 Aar, skulle brændes eller ej, uden at der derfor er foreskrevet nogen som helst Form. Det maa jo betragtes som et Skridt videre i Lovforslagets Aand, og jeg kan kun takke Udvalgets Flertal for, at det har knyttet denne Bestemmelse til Forslaget. Endvidere har Udvalgets Flertal ændret Bestemmelsen om Politivrigigheden og Overøvrigheden som den Myndighed, der kunde afgøre, hvorvidt en Bestemmelse om Ligbrænding var gyldig, naar Vidner ikke længere kunde føres, derhen, at det er Politiretten, der afgør dette. Det er, som den ærede Ordfører for Flertallet (Goos) gav mig Ret i, egentlig et rent formelt juridisk Spørgsmaal uden nogen praktisk Interesse, og min Ærbødighed for den ærede Ordførers overlegne faglige juridiske Indsigt er saa stor, at det falder mig ganske overordentlig let at bøje mig for den ærede Udvalgsordfører paa dette Punkt. Jeg accepterer derfor gerne dette Ændringsforslag.

Ligeledes kan jeg acceptere Ændringsforslaget under Nr. 4, som foreslaar at stryge den ved Folketingets Bestemmelse til Forslaget knyttede Paragraf om, at man i Tilfælde af Epidemier kan træffe Bestemmelse om, at Lig skulle brændes, thi, som jeg tidligere har udtalt baade i dette og i det andet høje Ting, mener jeg, at i paa-kommende Tilfælde ville allerede nu de administrative Myndigheder kunne gribe ind. Men i øvrigt vil man vel ogsaa hurtigt, om det skulde vise sig fornødent, kunne skaffe Lovhjemmel for mere vidtgaende

Foranstaltninger. Det forekommer mig derfor ikke at være af afgørende Betydning nu at knytte denne Bestemmelse til det foreliggende Lovforslag.

Det af Mindretallet stillede Ændringsforslag maa jeg derimod modsætte mig. Det forekommer mig, at hvis man vilde foreskrive, at Børn under 15 Aar skulle kunne bestemme, at de ikke ville have deres Lig brændt, skønt Forældrene helst saa det, maatte man ogsaa i saadanne Tilfælde, hvor det var mest overensstemmende med Forældrenes Følelse, at et Barnelig blev begravet, give Børn under 15 Aar Ret til at sige: Nej, jeg kræver mit Lig brændt efter min Død. Hvis man ikke stiller sig paa et ganske ensidigt Standpunkt, maa man lige saavel give Børnene Ret til at tage Bestemmelse i det ene som i det andet Tilfælde. Man maa vel huske paa, at er der her Mennesker, som holde paa det tilvante og derfor ønske, at deres Lig skal begraves efter deres Død, saa ere vi ogsaa efterhaanden mange her i Landet, som ikke uden — jeg kan godt bruge et saa stærkt Ord som: Afsky — kunne tænke paa, at ens Lig skulde blive gravet ned i Jorden med alle de deraf følgende Begivenheder for Liget. Og vil man uden Ensighed give Børn under 15 Aar Ret til at træffe Bestemmelse, maa man lige saavel give dem Ret til at træffe Bestemmelse i den ene som i den anden Retning. Men det forekommer mig i alle Maader rimeligere, at saadanne Bestemmelser træffes af Forældrene, saa længe Børnene ikke have naaet en saadan Modenhed, at almindelig Erfaring siger, at de selv kunne træffe en velbegrundet Beslutning i saa Henseende. Jeg maa derfor ogsaa paa dette Punkt slutte mig til den ærede Ordfører for Udvalgets Flertal og sammen med ham modsætte mig det af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

Formanden: Jeg gør opmærksom paa, at det var ikke ganske korrekt, naar den højtærede Justitsminister talte om de af Udvalgets Flertal stillede Forslag, idet de under Nr. 1, 3 og 4 stillede Ændringsforslag ere stillede af det samlede Udvalg.

Nordby: Den højtærede Minister udtalte, at det var et ensidigt Standpunkt, som Mindretallet stod paa. Det kan jeg ikke erkende. Naar den ærede Minister siger, at Ændringen skulde i saa Tilfælde gaa ud paa, at Børn ogsaa maa have Ret til at bestemme, om de ville brændes, selv